

Sygn. akt: I C 639/17 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołačka

Protokolant: stażysta Natalia Śliwińska

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2018 roku w Kwidzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)z siedzibą w W.

przeciwko A. Z.

o zapłatę

I. uchyła w całości wyrok zaoczny z dnia 11 października 2017 roku;

II. powództwo oddala.

SSR Halina Ostafińska-Kołačka

Sygn. akt I C 639/17

UZASADNIENIE

Powód (...)z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. Z. kwoty 3238,16 złotych, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu (24.03.2017 roku) do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 16.06.2011 roku pozwany zawarł z (...) spółka z o.o. w G. umowę pożyczki. Pozwany nie wywiązał się z umowy pożyczki. Następcą prawnym (...) Spółka z o.o. w G. jest (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w G., która umową przelewu wierzytelności z dnia 25.11.2015 roku zbyła wierzytelność wobec pozwanej na rzecz powoda.

Powód podał, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się: kapitał w wysokości 1799,18 złotych, odsetki naliczone przez pierwotnego wierzyciela w kwocie 1124,62 złote, niespłacone odsetki umowne naliczone przez pierwotnego wierzyciela w kwocie 49,57 złotych, należność z tytułu niespłaconych kosztów windykacyjnych naliczoną przez pierwotnego wierzyciela w wysokości 90 złotych i naliczone przez powoda odsetki ustawowe od 2.11.2015 roku do dnia sporządzenia pozwu (14.02.2017 roku) w kwocie 174,79 złotych.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie wyrokiem zaocznym z dnia 11 .10.2017 roku I C.639)17 zasądził od pozwanego A. Z. na rzecz powoda (...)z siedzibą w W. kwotę 3.238,16 złotych, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 marca 2017 roku do dnia zapłaty oraz zasądził koszty postępowania sądowego w wysokości 1017 złotych.

Od powyższego wyroku złożył sprzeciw pozwany A. Z. i wniósł o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia. Zarzucił również, że powód nie wykazał w jaki sposób wyliczył dochodzoną pozwem kwotę. Zdaniem pozwanego kwota ta jest za wysoka ponieważ spłacał początkowo pożyczkę.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 16 czerwca 2011 roku pozwany zawarł z (...) spółka z o.o. w G. umowę pożyczki w kwocie 4067,83 złote. Po potrąceniu kosztów pozwanemu została wypłacona kwota 2400 złotych. Spłata udzielonej pożyczki została rozłożona na 40 rat tygodniowo po 108,77 złotych. Roczna stopa oprocentowania pożyczki wynosiła 78,50%.

Na podstawie umowy z dnia 3.11.2015 roku, zawartej przed notariuszem W. O. w Kancelarii Notarialnej w G., ul. (...), Rep. (...), wierzytelność przysługująca (...) Spółka z o.o. w G., wynikająca z umowy pożyczki z dnia 16.06.2011 roku, została wniesiona przez tę spółkę jako komandytariusza, tytułem wkładu niepieniężnego, do Spółki (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w G..

Pozwany nie wywiązał się z płatności rat pożyczki. Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 25.11.2015 roku powód nabył od (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w G. wierzytelność w stosunku do pozwanego.

(odpis umowy pożyczki z dnia 16.06.2011 roku k.20-21, odpis aktu notarialnego z 3.11.2015 roku k.22-27, odpis umowy przelewu wierzytelności k. 28 -42).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których strony nie kwestionowały.

Powyższy stan faktyczny jest poza sporem.

Sąd uznał, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Słuszne są bowiem zarzuty podnoszone przez pozwanego.

Jak wynika z umowy pożyczki z dnia 16 czerwca 2011 roku spłata pożyczki w wysokości 4350,80 złotych została pozwanemu rozłożona na 40 tygodniowych rat w kwotach po 108,77 złotych (par.6 ust.1). Przy systematycznej spłacie rat zgodnie z umową pożyczka powinna być spłacona do końca miesiąca marca 2012 roku.

Wierzyciel pierwotny (...) Spółka z o.o. w G. udzieliła pozwanemu pożyczki w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej.

Zgodnie z przepisem art. 118 kc. roszczenia wynikające z działalności gospodarczej ulegają przedawnieniu w ciągu trzech lat od daty wymagalności roszczenia.

Pozew w niniejszej sprawie wpłynął natomiast dopiero 24 marca 2017 roku, a więc po upływie terminu przedawnienia.

Sąd podziela ponadto zarzut pozwanego, iż powód nie udowodnił sposobu wyliczenia należności.

W sytuacji kiedy pozwany zakwestionował wysokość roszczenia powód, na zasadzie rozkładu ciężaru dowodowego (przepis art. 6 kc.), miał obowiązek wykazać ponad wszelką wątpliwość zasadność i wysokość kwoty dochodzonej pozwem.

Powód jako nabywca wierzytelności powinien wykazać w jaki sposób zostały wyliczone kwoty kapitału, odsetek i kosztów, a w szczególności powinien wyjaśnić w jaki sposób zostały zarachowane wpłaty dokonane przez pozwanego na poczet pożyczki. Wprawdzie pozwany nie przedstawił dowodów wpłat, ale z umowy przelewu wierzytelności wynika, że kwota kapitału wynosi 1799,18 złotych, co oznacza, że powód dokonywał wpłat na poczet pożyczki. Dalej zadaniem powoda było wykazanie w oparciu o umowę pożyczki od jakich kwot i za jakie okresy zostały naliczone

odsetki umowne przez pierwotnego wierzyciela i odsetki ustawowe a także na jakiej podstawie wyliczył koszty windykacyjne.

Powód nie wywiązał się jednak z tego zobowiązania.

Na marginesie należy zaznaczyć, że Sąd omyłkowo zamiast wyroku ocnego wydał wyrok zaoczny z dnia 11.10.2017 roku I C.639)17 w sytuacji kiedy pozwany wprawdzie nie stawił się na rozprawę 11.10.2017 roku ale wcześniej złożył pismo z dnia 23.06.2017 roku, co Sąd przeoczył. W piśmie tym pozwany wnosił o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia i nie wykazanie zasadności roszczenia.

Pozwany jednak w przepisany terminie złożył sprzeciw od wyroku zaocznego i po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd wyrokiem z dnia 31 stycznia 2018 roku w pktcie I uchylił w całości wyrok zaoczny z dnia 11.10.2017 roku a w pktcie II powództwo oddalił.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 118 kc. i art.720 par.1 kc. w zw. z art. 6 kc. i mając na uwadze przepis art. 347 kpc. orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98par.1 kpc.

Powód jako strona przegrywająca sprawę nie ma podstaw do domagania się zwrotu kosztów postępowania od pozwanego.